VI. I. 21 Bhušunda popisuje, jak vypadala země v dávných epochách.

BHUŠUNDA pokračoval: Stromem přání neotřese žádná přírodní katastrofa ani pohroma způsobená živými bytostmi. Několikrát již chtěli zničit zemi démoni a několikrát zakročil a zemi z jejich spárů zachránil sám bůh Šiva. Během toho všeho zůstal tento strom nedotčen. Neohrozila ho ani povodeň ani spalující horko Slunce doprovázející vesmírný zánik. Díky tomu jsme my, kteří ve stromě přebýváme, pokaždé unikli neštěstí. Zlo přemůže toho, kdo žije na špatném místě.

VASIŠTHA se zeptal: Jak dokážeš přežít zánik vesmíru, při kterém je vše zničeno?

BHUŠUNDA odvětil: Během zániku vesmíru opouštím své hnízdo, tak jako nevděčný člověk opouští přítele. Jsem sjednocen s vesmírným prostorem a zcela oproštěn od všech myšlenek a představ. Když dvanáct vesmírných Sluncí chrlí na stvořený svět nesnesitelné horko, provádím techniku zvanou *váruní dháraná*, což je koncentrace na boha vod Varunu, a zůstávám nedotčen. Když vítr fouká tak silně, že vytrhává i hory ze země, provádím techniku zvanou *párvatí dháraná* neboli koncentraci na horu Parvata, a zůstávám nedotčen. Když je celý svět zaplaven vodou z vesmírného zániku, provádím techniku zvanou *váju dháraná* neboli koncentraci na boha větru Váju, a zůstávám nedotčen. Pak setrvám ve stavu podobném hlubokému spánku, dokud nenastane začátek nového vesmírného cyklu. Jakmile nový Stvořitel začne vytvářet nový řád, vracím se zpět do svého hnízda.

VASIŠTHA se zeptal: Proč ale ostatní nemohou udělat to, co děláš ty?

BHUŠUNDA odpověděl: Ó mudrci, vůli nejvyššího Bytí nelze změnit. Z jeho vůle jsem předurčen být právě takový a ostatní jsou zase takoví, jací jsou. To, co má být, není jedinec schopen pochopit ani s něčím porovnat. V souladu s přirozeností všech věcí se děje to, co se má dít. V souladu se silou mých myšlenek a představ je proto v každém vesmírném cyklu tento strom tímto způsobem na tomto místě.

VASIŠTHA se zeptal: Užíváš si dlouhověkosti a to napovídá, že jsi dosáhl konečného osvobození. Jsi moudrý, statečný a velký *jógin*. Řekni mi prosím, jaké výjimečné události si z tohoto či z předchozích vesmírných cyklů pamatuješ.

BHUŠUNDA pravil: Pamatuji si, že kdysi dávno nebyly na zemi stromy, rostliny ani hory. Po dobu jedenácti tisíc let byla země pokrytá lávou. V těchto časech byla osvětlena pouze polovina polární oblasti a na zbytku země nebyly dny ani noci, neboť zde nesvítilo ani Slunce ani Měsíc. Na zemi vládli démoni. Byli silní, mocní a nevědomí. Země byla hřištěm, na němž si hráli. Kromě polární oblasti byl zbylý povrch země zaplaven vodou.

Pak na dlouhý čas byla celá země kromě polární oblasti porostlá lesy. Poté zde vyrostly vysoké hory, ale bez lidských obyvatel. A po deset tisíc let byla země pokryta kostmi démonů.

V jednu dobu odtud zmizeli i bohové, kteří jinak běžně putují po obloze. A země se stala jakoby jedinou horou. Pamatuji si mnoho takových událostí, ale dovol, abych ti pověděl to důležité.

Během svého života jsem viděl vznik i zánik mnoha těch, kterým se říká *manu*, praotec lidské rasy. Jednu dobu byl svět bez bohů i démonů, ale byl jako jediné zářící kosmické vejce. V jiném čase přebývali na zemi kněží neboli *bráhmanové* závislí na alkoholu, dále sloužící neboli *šúdrové*, kteří zesměšňovali bohy, a ženy vdané za více mužů. V další epoše byla země porostlá lesy, moře neexistovala a spontánně tu vznikly lidské bytosti. V jiné době tu nebyly hory ani půda. Bohové a mudrci přebývali v prostoru. A jindy tu nebyli bohové ani mudrci a vše zakrývala temnota.

Nejprve zde vznikla představa stvoření, pak světlo a rozdělení vesmíru. Poté byly jedna po druhé stvořeny rozličné bytosti a také hvězdy a planety.

Viděl jsem, jak v jedné epoše stvořil vesmír bůh Višnu, obvykle považovaný za udržovatele vesmíru, v jiné bůh Brahmá a v další byl Stvořitelem bůh Šiva.